

Dlouhý Újezd

Kraj: Plzeňský

Správní obvod: Tachov

Nadmořská výška: 527 m n. m.

Počet obyvatel: 383

Adresa URL: dlouhyujezd.cz

Okres: Tachov

GPS souřadnice: 49.768293N, 12.628466E

První pís. zmínka: 1361 (663 let)

PSČ: 347 01

Historie obce Dlouhý Újezd

Obec Dlouhý Újezd je poprvé zmiňována k roku 1361 jako "Langendorfflein", tedy Dlouhá ves; dnešní název vznikl až v době po první světové válce.

Středověk Roku 1378 se připomíná "Onsso de Dorflin", další zprávy o vsi pak pocházejí z let 1472, 1523 a 1528, kdy patřila bratřím Erhartovi a Ondřeji Trautenbergerům. To však již Dlouhý Újezd přináležel k tachovskému manskému obvodu a jeho majitele byli tachovskými many. Tak v urbáři z roku 1555 se připomínají lidé "zum lanngen darfflass", přináležející Gerhartovi "von Luswitz".

Někdy v průběhu druhé poloviny 16. století vzniklo ve vsi panské sídlo. Na jeho existenci můžeme sice soudit pouze na základě predikátů, avšak při porovnání s jinými lokalitami se toto tvrzení zdá velice pravděpodobné. Tak roku 1594 se připomíná "Ssebestyan Wolff Baldenffelsar z Woldenffelzu a w Langenderffelsu", roku 1603 pak Anna Lišvicová z Albenreuthu a "Dlouhém Dorflíně" a Jobst Hendrych z Reicnštejna "a v Dlouhém Darplezu". V urbáři z roku 1607 je jako majitel uváděn Jan Rudolf z Habsburku; poté zde následovali jeho potomci, kterým byl nakonec Dlouhý Újezd roku 1617 propuštěn z manství. Dále zůstal Dlouhý Újezd samostatným statkem, patřícím v 17. a 18. století především Perglarům z Perglasu, od nichž jej roku 1766 odkoupili Losyové z Losimthalu a připojili k tachovskému panství. Začátek novověku Je těžké říci, co se stalo a původní tvrzí. Je však velice pravděpodobné, že později byla upravována a nakonec přestavěna na zámek. Na mapě tzv. Josefského vojenského mapování z let cca 1770 - 1780 se totiž sídlo projevuje jako obdélný dvůr, uzavřený výraznou trojkřídlou stavbou, před níž předstupuje další trojkřídlý objekt. Celý areál je situován na východním okraji vsi při silnici na Tachov. J. Schaller pak roku 1790 ve svém díle uvádí, že ve vsi která kdysi byla samostatným statkem a nyní " je součástí tachovského panství, stojí zámeček /Langendorfels mit einem Schlosschen"/. V pozdější době však jeho stavba ne- byla udržována a již J. G. Sommer roku 1838 píše, že ve vsi byl kdysi zámek s poplužním dvorem a pivovarem, na jehož místě nyní stojí židovské domky. Pozemky, patřící k poplužnímu dvoru, byly totiž rozparcelovány a vlastní zámek rozprodán mezi židovské obyvatelstvo obce, podobně jakol se tomu stalo v nedaleké Studánce. Tuto situaci nám dokumentu- je také indikační skice ze stejné doby, na níž je struktura poplužního dvora již narušena parcelací a rozprodejem a objekt zámku je rovněž rozčleněn na jednotlivé části.

Židovské obyvatelstvo se totiž usadilo v Dlouhém Újezdě již počátkem 17. století a roku 1780 dosáhla jeho obec takového počtu, že v lesích západně od vsi byl založen vlastní židovský hřbitov. Kde je nejstarší pískový náhrobek z roku 1736.

Zánik panského dvora a novověk Dvůr i s rozprodaným zámkem pak roku 1888 vyhořel a byl zcela zlikvidován. O dva roky později zanikla také zdejší obec, na jejíž existenci podnes upomíná pouze

romantický lesní existenci podnes upomíná pouze romantický lesní hřbitůvek. Místo zámku však již zcela zaniklo pod novějšími stavbami a není patrné.

Po roce 1945 byla většina německého obyvatelstva vysídlena a do obce přišli dosídlenci.

